

עמ"ת 27393/01/22 - מדינת ישראל נגד נ' ע'

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ת 27393-01-22 נ' (עצור/אסיר בפיקוח) ואח'

לפני	כבוד השופט עמית ציון קאפח
עוררת	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עו"ד נעמה ניר
נגד	1. נ' ע'
משיב	ע"י ב"כ עו"ד מיכל הלבני

החלטה

ערר המדינה על החלטת בית משפט קמא אשר הורה ביום 12.1.22 במסגרת ת"פ 28869-09-21 (להלן: **"התיק העיקרי"**) כדלקמן:

"סוף דבר אפוא שאני מקבל את בקשת ההגנה, בקשה מוצדקת מאין כמוה (בלי קשר להליך הגמילה והשיקום) ומורה על הסרת האזוק האלקטרוני לאלתר.

כמו כן אני מבטל את יתר המגבלות שמעל ראשו של הנאשם, לבד מהרחקה מהמתלוננת למשך 60 ימים מהיום, בלבד."

רקע

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום, המייחס לו העבירות הבאות: **איומים** - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: **"החוק"**), **היזק לרכוש במזיד** - עבירה לפי סעיף 452 לחוק ותקיפה הגורמת חבלה ממש-בן זוג - עבירה לפי סעיף 382(ג) לחוק. במסגרת הסדר הטיעון כפי שיפורט להלן, תוקנה הוראת החיקוק השלישית לתקיפה חבלנית.

נטען בתמצית בכתב האישום כי המשיב והמתלוננת היו בני זוג במועד הרלוונטי לכתב האישום.

ביום 20.9.21 התגלע ויכוח בין השניים בדירה בתל אביב, **על רקע חשדו של המשיב כי המתלוננת מקיימת יחסים עם גברים אחרים.**

המשיב דרש מהמתלוננת להביא לו את הטלפון הנייד שלה שאם לו כן "היא מתה", היא נענתה לבקשתו ולאחר שהדברים שראה בטלפון לא מצאו חן בעיניו, ניפץ המשיב את הטלפון הנייד.

בהמשך, נטל המשיב חרב, אשר הייתה תלויה על הקיר, החל לנופף בה לכל עבר, שבר חפצים שונים בדירה ואגב כך נשבר בקבוק ובתוכו חומצה אשר נשפכה על הרצפה.

או אז, איים המשיב על המתלוננת "תיכף תראי מה יקרה לרצפה וזה תכף יקרה לפניך שלך".

לאחר מכן, שפך המשיב חומצה על שברי הטלפון הנייד של המתלוננת, תקף אותה באמצעות החרב, אילץ אותה לנקות את הדירה והורה לה לסתום את הפה ולהפסיק לבכות.

כתוצאה ממעשי המשיב, נגרמו למתלוננת חבלות-חתך ביד שמאל ובברך שמאל .

2. בד בבד הוגשה בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו במסגרת מ"ת 38847-09-21. (להלן: "הבקשה" או "הליך המעצר")

בבקשה נטען כי מסוכנות המשיב כלפי המתלוננת ניבטת ממעשיו והיא מקימה אף עילת מעצר סטטוטורית.

עוד הפנתה העוררת לעברו הפלילי של המשיב.

3. במהלך הדיונים בבקשה הורה בית משפט קמא ביום 12.10.21 על המרת המעצר מאחורי סורג ובריח למעצר באיזוק אלקטרוני בעיר חיפה ובפיקוח מתמיד של שני מפקחים כל שעות היממה.

4. במסגרת תסקירי המעצר אשר הוגשו במסגרת הבקשה, הובאו פרטים מטרידים ביותר אודות המשיב. נקבע בתסקירים כי המשיב חש קנאה עזה כלפי המתלוננת, כי הוא בעל דפוסי התנהגות אלימים ותוקפניים וכי קיים "סיכון גבוה מאד" להישנות התנהגות פורצת גבולות מצד המשיב וכי קיימת רמת סיכון גבוהה להפרת תנאי המעצר.

עוד צוין כי המשיב הפר מספר פעמים את תנאי המעצר באיזוק אלקטרוני, בכך שהסב נזק לצידוד, יציאה ממקום הפיקוח ללא אישור והימצאות ללא ערב מלווה. במהלך שימוע אשר נערך למשיב הומלץ, **לא בלי התלבטות**, על החזרת המשיב למקום הפיקוח תוך **אזהרה חמורה**.

5. במקביל, התנהל מו"מ בין הצדדים במסגרת התיק העיקרי. ב"כ המשיב התנתה סיום ההליך בהסדר טיעון בכך שהאיזוק האלקטרוני יוסר. בדיון שנערך ביום 4.1.21 במסגרת התיק העיקרי התנגדה התביעה להסרת האיזוק כחלק מהסדר כולל וכן התנגדה לקיום דיון בסוגיה זו בפני המותב הדין בתיק העיקרי כדלקמן: "בתיק יש הרבה דברים שאולי לא צפים מכתב האישום", "אנחנו גם לא מוכנים לכך שאנו נטען כי יש לשמור על האיזוק ובית המשפט יחליט בבקשה". לחלופין, הוצע כי בית המשפט ימתין עד לקבלת תסקיר שירות המבחן, אשר היווה חלק מהסדר הטיעון המוצע.

בית משפט קמא אף ציין בהחלטתו, כאמור במסגרת התיק העיקרי, "התביעה חוסמת את בית המשפט מלדון בתנאי השחרור, לרבות שאלת האזיק".

אחר כל אלה, העידה המתלוננת בישיבה מיום 12.1.22. המתלוננת ציינה כי אינה חוששת מהמשיב וכי החבלות שנגרמו לה הינן " כתוצאה מהחרב". לדבריה, המשיב חש חרטה וצער והיא סובלת מסיוטים.

בתום עדות המתלוננת הודה המשיב בעובדות כתב האישום (מתוקן בשנית) שפרטיו לעיל, הורשע והדין נדחה לקבלת תסקיר שירות מבחן לעונש ליום 29.3.22, בין השאר, לשם בחינת שילוב המשיב במתווה טיפולי.

ב"כ המשיב שבה וביקשה לקיים דיון אודות הסרת האזיק . התביעה התנגדה לכך, הפנתה לשיחה שנערכה בין המתלוננת לקצינת המבחן אך שבועיים קודם לכן, התייחסה להליכים אשר התנהלו במסגרת הבקשה וביקשה להמתין עד לקבלת תסקיר אשר יאמוד מסוכנות המשיב.

בית משפט קמא נדרש לטענות הצדדים והורה על הסרת האזיק האלקטרוני וכל המגבלות האחרות למעט הרחקת המשיב מהמתלוננת.

בית משפט קמא קבע, בין השאר, "כי בשים לב לעמדת המתלוננת שמבחינתה אין שום מניעה להסיר את האזיק מעל רגלו של הנאשם", יש להיענות לבקשה. עוד קבע כי הוא מחליט כן גם נוכח התרשמותו הישירה מהמתלוננת "התרשמות שאין לתורן המעצרים וגם לא לשופט העררים, בכל הכבוד".

6. מכאן הערר אשר בפניו.

העוררת הפנתה לנסיבות בעוד ב"כ המשיב שמה יתבה על התרשמותו הישירה של בית משפט קמא מהמתלוננת ומעמדתה.

7. דיון והכרעה.

לאחר ששקלתי טענות הצדדים ועיינתי בתסקירי המעצר ובפרוטוקולים השונים הגעתי לכלל מסקנה שיש לקבל הערר על יסוד אלה :

א. עובדות כתב האישום בהן הודה המשיב והורשע הן המעידות כי המשיב מסוכן. הרקע למעשים -החשד והקנאה, השימוש בחרב תוך פגיעה במתלוננת והאיום בשימוש בחומצה אשר תשחית את פניה הם המעידים כאלף עדים אודות מסוכנות המשיב.

ב. סעיף 21א(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו-1996 קובע כי תוכנם של תסקירי מעצר לא ישמש תסקיר קצין מבחן לעניין העונש. לא בכדי קבע המחוקק הוראה זו. בתסקיר המעצר מובאים פרטים העלולים לפגוע בנאשם ובהם, בין השאר, אומדן מסוכנות, דברי הנאשם לקצינת המבחן ודברי המתלוננת.

משכך, נשמרת הפרדה מוחלטת בין הליך המעצר לבין ההליך בתיק העיקרי לבל יושפע השופט בתיק העיקרי מפרטים אשר הובאו לידיעת השופט התורן. לא בכדי ציינה התובעת בתיק העיקרי בהסתייגותה מקיום דיון בהסרת האיזוק בפני השופט הדן בתיק העיקרי כי "בתיק יש הרבה דברים שאולי לא צפים מכתב האישום".

צא וראה מה אירע בהליך המעצר אך ימים ספורים לפני ההחלטה בתיק העיקרי.

ביום 28.12.21 פנתה קצינת המבחן בדחיפות לשופטת הדנה בהליך המעצר והסבה שימת ליבה כי המתלוננת יצרה עימה קשר **מיוזמתה** ואמרה לה כי המשיב " **מניפולטיבי, מזוכיסט, סדיסט** ובעל התמכרות עמוקה לחומרים ממכרים". עוד ציינה המתלוננת כי המשיב הפגין כלפיה "**שתלטנות, אובססיביות, רכושנות ותוקפנות**". בניגוד לדבריה בפני בית משפט קמא כי אינה חוששת מהמשיב היא הביעה בפני קצינת המבחן את חששותיה מנקמה וחשש לחייה.

בית משפט קמא ציין כי לדברי המתלוננת פרץ האלימות הינו יוצא דופן, בעוד המתלוננת סיפרה לקצינת המבחן דברים שונים לחלוטין.

הבאתי מעט מהמעט מהדברים אשר גרמו לקצינת המבחן לפנות בדחיפות לשופטת הדנה בהליך המעצר.

ג. את הפער בין הדברים שאמרה המתלוננת לקצינת המבחן ביוזמתה, לבין הדברים שנאמרו על ידה לשופט הדן בתיק העיקרי, יש להסביר, לדעתי, בכך שמתן העדות נכפה עליה ושהדברים נאמרו בנוכחות המשיב ממנו היא חוששת.

ד. אכן, בית משפט קמא התרשם באופן ישיר מהמתלוננת, הסבר אשר היווה נדבך עיקרי להחלטתו.

אולם, איננו השופטים, בכל הכבוד הראוי, בוחנים כליות ולב. לשירות המבחן יתרון מובנה לפי שיש להם הכלים והיכולת להביט על תמונת המסוכנות בכללותה, להידרש לפרטים שצנעת הפרט יפה להם (כפי מקרה זה) ולהגיע לתוצאה מושכלת ככל האפשר. לא בכדי מתבקש שירות המבחן בהליכי המעצר, להתייחס למכלול הנסיבות שחלקן אינו מובא לידיעת השופט הדן בתיק העיקרי. ביתר שאת יש לומר זאת על עבירות מסוג זה המחייבות זהירות כפולה ומשולשת.

חזרתי והדגשתי בעבר כי אין לנו שוליים של טעות במקרים מעין אלה בהם אשה עלולה חלילה להיפגע קשות או לקפד את חייה.

ה. אין מקום להאריך בהחלטה זו. די בכך שהבהרתי כי אל לו לשופט הדן בתיק העיקרי לדון בתנאים מגבילים (אלא אם יש הסכמה לכך, כמובן) לפי שדיון מעין זה עלול לחשוף את השופט למידע שאינו צריך להיות בידיעתו, מגביל כפועל יוצא את התביעה בטיעוניה וליצור דיסוננס משמעותי בין החלטות שופטי המעצרים אודות מסוכנות המשיב לבין החלטת השופט הדן בתיק העיקרי כפי שאירע במקרה זה.

הערר מתקבל אפוא ואני מורה על ביטול החלטת בית משפט קמא.

המשיב יותר אפוא עצור עד תום ההליכים באיזוק אלקטרוני כפי החלטות קודמות בעניינו ויתר ההגבלות יעמדו על מתכונתן.

בטרם חתימה - בתום שימוע החלטת בית משפט קמא בדבר הסרת האיזוק האלקטרוני נתבקש שופט קמא ע"י התביעה להשהות ביצוע החלטתו, על מנת לאפשר לתביעה להגיש ערר לבית משפט זה.

בית משפט קמא דחה הבקשה וקבע כי החלטתו תיכנס לתוקף לאלתר.

מושכלות ראשונים הן על פי חוק והן על פי פסיקת בית המשפט העליון, כי על בית משפט להשהות ביצוע החלטה כגון דא, כאשר יש בדעת התביעה להגיש ערר על החלטה.

כל שופט מאמין בצדקת החלטתו, אך אין בין עובדה זו לבין זכות התביעה להגיש ערר ולא כלום.

מוטב כי החלטה המתייחסת לאומדן מסוכנות, תעבור תחת שבט הביקורת של ערכאה גבוהה יותר מקום בו התביעה סבורה שיש לעשות כן.

ביתר תוקף יש לומר זאת על נסיבות מקרה זה הניבטות מעובדות כתב האישום ובהינתן כי השהיית ההחלטה לא השליכה על הותרת המשיב מאחורי סורג ובריאח אלא על הותרתו בדירתו הגם שבאיזוק אלקטרוני.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים ולממונה על האיזוק האלקטרוני.

ניתנה היום, י"ד שבט תשפ"ב, 16 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.